

[Hoff.]

turværdi, ogsaa at se dens Skyggesider, dens Mulighed for en Massesuggestion, som netop i saa høj Grad har været benyttet i de senere Aar.

Med Hensyn til Spørgsmaalet danske Film vil jeg gerne give tidligere ærede Ordførere Ret i, at der maaske paa en eller anden Maade bør skabes Mulighed for at give danske Film en Præference, og selv om mit Parti ikke bliver repræsenteret i det Udvalg, der skal behandle Sagen, vil jeg meget henstille til Udvalget, at man tager dette Spørgsmaal op til Drøftelse.

Endnu har jeg en enkelt Ting at bemærke, nemlig Spørgsmaalet, om man ikke i samme Forbindelse vilde interessere sig lidt for at afskaffe det nuværende Biografbevillingssystem og skaffe os fri Biografnæring. Jeg tror, at det vilde være en stor Fordel for Filmen herhjemme og for Landet, og da der nu er Tale om Biografer, vil jeg gerne nævne det med det samme.

Med disse Ord skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til Vedtagelse i det høje Ting.

Finansministeren (Thorvald Kristensen):

Jeg vil gerne takke de ærede Ordførere, som har givet Lovforslaget Tilslutning. Jeg beklager, at det ikke har faaet Tilslutning fra alle Sider, og naturligvis særlig, at det ikke paa tilsvarende Maade som Lovforslaget forleden Dag om Forbrugsafgifterne har faaet Tilslutning fra Socialdemokratiets ærede Ordfører (Chr. Christiansen). Jeg stiller mig lidt tvivlende over for, hvorvidt den ærede Ordfører for Socialdemokratiet har gennemtænkt dette Problem fuldt tilstrækkeligt, naar han indtager en anden Holdning over for dette Lovforslag end over for Lovforslaget om Forbrugsafgifterne forleden Dag. Det drejer sig nemlig i mindst lige saa høj Grad, som Tilfældet var forleden Dag, om et Forbrug, hvis Størrelse ikke kan være afgørende for de paagældende Samfundsborgers Sundhed — jeg kan vel sige saavel sjælelige som legemlige Sundhed. Skulde der komme en vis Nedgang i Biografforbruget, hvad jeg foreløbig tror der er meget smaa Udsigter til, vil der næppe ske nogen større Skade derved. Jeg tror ikke, at Biograferne i højere Grad kan siges at være Nødvendighedsforbrug end en hel Del af det, vi talte om for nogle Dage siden. Jeg indrømmer derimod, at her er et Problem vedrørende de kunstneriske Film, særlig danske kunstneriske Film — det skal jeg vende tilbage til om lidt.

Det ærede Medlem Hr. Chr. Christiansen talte om, at ganske vist var Biografbesøget for Tiden stort — og man kan roligt sige, at det vilde være endnu større, hvis der var Plads til flere i Biograferne —, men maaske vilde det blive anderledes om nogen Tid. Det er jo rigtigt. Jeg skal i denne Forbindelse med det samme henvise til, hvad den ærede sidste Ordfører sagde. Det ærede Medlem Hr. Hoff talte om, at man maaske burde have gjort Loven tidsbegrænset. Jeg skal derom sige, at det vil jeg i og for sig ikke have noget imod, for saa vidt man ikke gør Tidsbegrænsningen kortere end til 31. Marts 1948, da der vil gaa en Tid, nemlig indeværende Finansaar, før Loven overhovedet kan blive effektiv.

Det ærede Medlem Hr. Aksel Møller, som i øvrigt kunde medvirke til Lovforslagets Gennemførelse, talte ligesom flere andre ærede Ordførere om Spørgsmaalet om en vis Støtte til Film af større kulturel Værdi end Film i Almindelighed, og jeg indrømmer, at her ligger et Problem, som kan fortjene Overvejelse. Ogsaa andre, f. Eks. det ærede Medlem Hr. Chr. Christiansen, var inde paa denne Betragtning. Nu er det jo saaledes, som det ogsaa er blevet fremhævet i Dag, at der allerede er en vis Adgang til at fritage Kulturfilm af oplysende Art for Forlystelsesaftigt, og denne Adgang bliver da ogsaa brugt i et vist Omfang. Det ærede Medlem Hr. Johs. Christiansen mente, at man undertiden var noget tilbageholdende. Jeg kan dog sige, at jeg tror, man bruger den Adgang i omtrent saa vidt et Omfang, som Loven tillader det. Jeg har nylig haft Lejlighed til at give Tilsagn om Fritagelse for en dansk Kulturfilm, der skulde optages nede paa Guldkysten i nogle af de tidligere danske Kolonier — det er noget, der vil medføre en ret stor Risiko for Producenterne, og jeg har paa Forhaand givet Tilsagn om, at naar visse Betingelser er opfyldt, vil Fritagelse her kunne forventes.

Hvis der skulde være Tale om at udvide Adgangen til Afgiftsfritagelse eller paa anden Maade støtte kulturelle Film, skulde det formentlig være en vis Udvidelse til ogsaa at omfatte almindelige Handlingsfilm, nemlig i saadanne Tilfælde, hvor de skønnes at have en særlig høj kunstnerisk Standard. Det medfører en stor Vanskelighed ved Bestemmelsen af, hvorvidt en bestemt Film har denne Standard, og det er maaske et Spørgsmaal, om man, hvis man vil gaa den Vej, i det hele taget skal benytte Skattefritagelsens Vej. Jeg kan nævne, at jeg i Dag har haft en Forhandling om disse